

A tehdy mi došlo, že je všechno jinak...

Každé dítě se těší na Mikuláše. Z prostých důvodů - dostane dárky, sladkosti, vyslechne pochvalu za hezky přednesené básničky.

Stejně jsem se těšil i já. V den D jsem se oblékl do svátečního a nechal se autem dovézt do nedaleké restaurace, kde měl mě a moje kamarády navštívit Mikuláš.

Zpočátku vše probíhalo podle plánu. Mikuláš přišel i s dárky. Já jsem měl přednášet až jako poslední a to mi zajistilo spoustu času na přípravu. Oravdu jsem si věřil, protože mí kamarádi přednášeli samé trapné básničky. Když jsem konečně přišel na řadu, vydal jsem se na svou cestu za pochvalou a za sladkostmi. Vytasil jsem svou tajnou zbraň – Jožina z bažin.

Svůj kus jsem předvedl bezchybně, Mikuláš mě pochválil, dostal jsem svou odměnu. A v tu chvíli přišel šok, skandál, děs... Vždyť já jsem dostal tři kusy uhlí a dvě brambory!

Tehdy jsem pochopil, že Mikuláš nemůže existovat, protože kdyby existoval, nikdy by nedopustil něco tak strašného, nikdy by nedopustil ten potupný dar uhlí a brambor Vojtěchu Meszárosovi.

Vojtěch Meszáros, kvarta A